

**CARL
JACOBSENS
BREVARKIV**

NY CARLSBERGFONDET

1912-07-30

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

Paris 30. 7. 12

Kjære Jacoben.

Nei, nei, jø svarer ikke. Jø er all-
for gjerrig paa min Tid og mine Kraft-
ter, til at jø vil spille dem paa B.B.
Den Tid jø nu har tilbage vil jø bruge,
saa læst minne Ene strokker, til den
Kunst, som for mig er kellig.

Man er jø ubehagelig den B.B. som
alle disse mislykkede Oryersjæder,
men jø står ikke godvillig til hans
Tjeneste. Jø har altid saavidt muligt
gaaet afveien for Ratterne; men naar
man naar lidt høiere af end Rakken, saa
man rejne sit Liv med dem. Og de vil
altid gaa Pøtlen med sig. Glæden ved
andres Smerte og Ulykke er en af de
største menneskelige Egenskaber,
det hedde jø heller ikke "Skadeglæde"
men "Skadefryd". I gamle Dage havde
Menneskene det godt, da blev der høyt
og brødt ganske anderledes ofte end

nu Tildags, nu er det blot de store
Fremkrædsmænd (som Carl Jacobsen)
de store Velgjørere, Genierne, de alle-
sige, som skal op paa Skampalen.
Folk skal dog have noget at more sig
med. Men det er et kortbort Seytör,
og højst staa Skampalleten paa de
andre i Historien. Det var socialökö-
nomisk ledde, om de hængte nogle
flere Tyvekudgter. For Hængning skal
der til. Folk kjæder sig alldfor storok
keligt, de maa have noget at more sig
med. Saa paa vi. Seytöriet. se at gjö-
re os saa solide som uculigt og søj-
fer, at vi ikke bliv opdelt og gaa
istykke. For vi ved jo selv at vi ogsaa
er noget andet end Seytör, noget alvor-
ligt, høitideligt, keltigt, som ikke
tilhörn os men alle. Da vi hør paa
den Maade er gudsygtige Folk, maa vi
öre os i vor gudstjeneste med Os.

fygt og i Ydmyghed, som det er
en høderlig Guds Tjener sømmer.
In majorem artis gloriam! Amen.

Nu har jeg faat stået alt i Ubehæ-
ret medtaget "group funebre" som ikke
hører til denne Jacobs Program. Deres
glæde synes jeg, jeg har faat svært glad.
Jeg sætter dem nu stov i Drama og
Ellenken. De skal ikke efter de Deres
Taalmodighed misbragt, men da jeg
er at jeg selv og maa give det vigtig-
ste, og at Medhjælp net er god, men
og ikke paa laugt nok saa meget, jeg
født trode, selv de bedste, saa tag
og Tid for mig, endda jeg arbejder volds-
omt og med deilig, stærke Kræfter.
Jeg tryk vel en eller byer Ferie snart over
for Picealus Skyld.

Vi sender Dem begge som værdige
Bedstefrønde vor venlygte Hilsen

Oleas kærester
Anthon Lindberg